

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne har stillet dette forslag for at sikre, at Danmark ikke i forbindelse med den kommende regeringskonference og på det afsluttende møde i Nice i december 2000 accepterer, at der indføres flertalsafgørelser på det sociale, arbejdsmarkedsmæssige og skattepolitiske område. Forslaget opfordrer regeringen til enten at nedlægge veto mod flertalsafgørelser på disse områder eller som minimum at sikre en dansk undtagelse, så disse områder ikke får virkning for Danmark.

Disse forslag kommer bl.a. som en konsekvens af ØMU-udviklingen – i forlængelse af ØMU'ens konvergenzkriterier og forsøgene på at harmonisere de overordnede økonomiske betingelser for euro-landene. I flere år har alle økonomiske og faglige eksperter sagt, at euro-landene vil være nødt til også at harmonisere/samordne hele det sociale og faglige område for at sikre en økonomisk og social sammenhængskraft bag den fælles mønt og centralbank.

Unibank offentliggjorde for eksempel i juli 1998 en analyse af ØMU'en og det europæiske arbejdsmarked, som efterlyste reformer på det europæiske arbejdsmarked. I Politikens referat af denne rapport hed det den 3. juli 1998:

»For høje dagpengesatser, høje omkostninger ved afskedigelse af medarbejdere samt manglende faglig og geografisk mobilitet er nogle af de væsentligste årsager til, at den europæiske ledighed har svært ved at komme under de nuværende 10 procent.«

Det samme tema følges op af Berlingske Tidende den 15. september 1998, hvor avisen skriver om, at »ØMU fremtvinger reformer«. I artiklen siger cheføkonom John Madsen fra Nykredit Bank:

»Strukturpolitik bliver hjørnesteinen i europæisk politik i de kommende år, og arbejdsmarkedsreformer bliver den afgørende brik. Det skyldes, at det reelt er den eneste frihedsgrad i den økonomiske politik i

euro-området.« Han siger også, at euro-landene har forpligtet sig til at overholde stabilitetspagten, og det betyder, at de »reelt er tvunget til at gennemføre de arbejdsmarkedsreformer, som vismænd og økonomer har peget på i mange år som et grundlæggende problem«.

Sidst er det blevet formuleret af EU's kommissær for økonomiske og monetære anliggender, spanieren Pedro Solbes Mira. Ifølge Ritzau den 14. marts 2000 sagde han til en gruppe danske parlamentarikere i Strasbourg, at det bliver nødvendigt for EU-landene at harmonisere og koordinere en række økonomiske politikker. Her nævnte han blandt andet skattepolitikken, arbejdsmarkedspolitikken og det sociale område. Desuden fastslog han også, at et dansk ja til euroen også betyder et dansk ja til en politisk union.

Det er symptomatisk for den danske debat om EU, at sådanne udtalelser fra en EU-kommissær fejles af bordet af de danske unionstilhængere, som ikke er vilde med sådanne klare unionspolitiske udtalelser før en folkeafstemning om euroen. Den konservative leder, Bendt Bendtsen, siger til Ritzau den 15. marts 2000 om Pedro Solbes, at »han er et vrøvlhoved, som jeg ikke lader mig påvirke af«.

Der er i længere tid kommet udtalelser og forslag fra EU-bureaukratiet og fra forskellige EU-lande om, at der skal indføres flertalsafgørelser på ovennævnte områder. Ifølge Politiken den 8. marts 2000 er »... et stort flertal af de 15 EU-lande ... parate til at afskaffe voretten, når der skal laves fælles regler for arbejdsmarkedet og dele af socialpolitikken. Det kan få store konsekvenser for den danske model, fordi EU kan få beføjelser til at lave regler på områder, hvor det i dag er arbejdsmarkedets parter, der lægger kursen«.

Ifølge Politiken siger den danske EU-ambassadør, Poul Skytte Christoffersen, at »Der er meget stor til-